

Amb cor de Pare (1)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Després de presidir la solemnitat de Sant Josep al santuari de Sant Josep de la Muntanya de Barcelona i de preparar un recés sobre el patró de l'Església catòlica, estreno una sèrie de glosses sobre les virtuts de sant Josep segons la carta apostòlica *Patris corde* (Amb cor de pare).

No serà ni una sèrie ordenada ni ininterrompuda. Aniré fent en funció de les festes litúrgiques i dels esdeveniments eclesials i socials de la diòcesi. Avui, diumenge de Rams, pòrtic de la Setmana Santa, us glosso la reflexió «Pare de tendresa», per tal d'animar-vos a mirar les pròpies debilitats com Déu les mira i a cercar-ne la guarició.

Diu el Sant Pare: «Josep va veure progressar Jesús dia rere dia "en enteniment i com es guanyava el favor de Déu i dels homes" (Lc 2,52). Com va fer el Senyor amb Israel, així ell "va ensenyar-lo a caminar i l'agafava pels braços: feia com els qui prenen un infantó i se l'acosten a la cara, o s'inclinava per donar-li l'aliment" (cf. Os 11,3-4). Jesús va veure la tendresa de Déu en Josep: "Com un pare s'apiada dels seus fills, el Senyor s'apiada dels fidels" (Sl 103,13).»

Molts hem considerat que la tendresa és una virtut exclusivament femenina. Molts hem cregut, durant molt de temps, «que Déu es basa només en la part bona i vencedora de nosaltres, quan en realitat la majoria dels seus designis es realitzen a través i malgrat la nostra debilitat». I, de fet, la tendresa ens salva.

La tendresa és l'amor davant la fragilitat. La tendresa és l'obra artesana d'un Déu que actua en els cors i en els esdeveniments. «El Maligne ens fa mirar la nostra fragilitat amb un judici negatiu, mentre que l'Esperit la

desvela amb tendresa [...]. Només la tendresa ens salva-rà de l'obra de l'Acusador (cf. Ap 12,10). Per aquesta raó és important trobar-nos amb la Misericòrdia de Déu, especialment en el sagrament de la Reconciliació, tenint una experiència de veritat i tendresa. Paradoxalment, fins i tot el Maligne pot dir-nos la veritat, però, si ho fa, és per a condemnar-nos. En canvi, sabem que la Veritat que ve de Déu no ens condemna, sinó que ens acull, ens abraça, ens sosté, ens perdona.»

A la escola de sant Josep arriquem-nos a ser tractats per Déu amb tendresa i ens quedarem meravellats de l'obra de guarició que és capaç d'operar. Si ens manca determinació, fixem-nos en Josep, fixem-nos en els fruits de la tendresa, i demanem-li que ens doni l'audàcia d'apartar-nos del Maligne que ens condemna i d'apropar-nos a Déu —confessant-nos— que ens perdona.

